

EL MERCAT AMERICÀ, OBERT DE NOU

El calçat, sense restriccions

Gaspar Macià

Les expectatives davant la Fira Internacional del Calçat i Connexes (FICC), que té lloc a Elda del 10 al 13 de setembre, es troben en un moment d'eufòria. Després de la decisió de Ronald Reagan de no establir quotes a la importació de sabates espanyoles, els industrials han respirat i s'han abocat tots a una en la FICC, per tal de recuperar-se del fracàs de la Fira de Nova York. Aquest impuls ha tingut els primers efectes abans del començament del certamen: el recinte s'ha quedat petit i algunes firmes no podran exposar-hi. Tot un èxit de convocatòria.

I el fet és que, preveient aquesta massiva sol·licitud d'estands, l'organització hi havia realitzat reformes, a fi de guanyar tot l'espai útil. Malgrat això, no ha estat possible atendre tota la demanda. «Aquesta és la Fira més gran que s'ha fet fins ara», ens

La nova fira internacional del calçat a Elda, presenta, malgrat un ambient de certa eufòria, motivada per les declaracions de Reagan, molts interrogants

FRANCESCO CISCAR

comentava Antonio Espinosa, responsable de la promoció de FICC.

Increment d'expositors i mostrarls

La fira compta en aquesta edició de setembre amb 557 firmes exposidores, que presenten un total de 779 mostrarls, els quals superen àmpliament la passada edició de març. Hi participen 525 firmes estatals i 32 estrangeres. Els expositors es distribueixen de la següent manera: 270 mostrarls de sabates de dona, 135 d'home, 123 de xiquet, 75 de calçat esportiu i de temps lliure, 32 de complement —principalment bosses— i 141 d'altres tipus de col·leccions.

¿Quina ha estat la raó d'aquesta massiva aflluència de firmes a la FICC? D'entrada, es podria dir que la decisió de Reagan de no imposar restriccions a l'entrada del calçat espanyols en els Estats Units —primer client de les sabates «made in

Spain»— hi ha tingut un pes decisiu.

Les fosques expectatives que el sector tenia al davant quan se celebrà la Fira de Nova York, que es van veure correspostes per la fluixa assistència de compradors americans —també pendents de la decisió de Reagan—, s'han dissipat momentàniament, i compradors i venedors es tornen a trobar novament en un ambient exclusivament comercial.

L'afluència de compradors dels Estats Units, segons sembla, serà superior a la d'edicions anteriors, mentre es confia també en la presència de delegacions que fins ara no hi havien vingut o ho havien fet de manera molt feble. Aquest es el cas de les missions comercials d'Àustria, Holanda, Honk-Kong i d'altres països europeus. Els anglesos, que han constituït uns dels blocs comercials assidus a la FICC, tindran també enguany una major presència.

Desfilades i premis

FICC ha estat un certamen amb constant renovació en els darrers anys, després de la crisi en que entrà FICIA —organisme encarregat de l'organització i la gestió de les fires sabateres a Elda— a final del 70. Any rere any, s'han anat corregint aspectes negatius i potenciant-ne d'altres, i entre la permanent —però no conflictiva— polèmica de si aquest és el lloc més idoni per a celebrar la principal fira internacional del calçat estatal, el certamen ha anat guanyant expositors progressivament.

En la present edició, s'han previst deu exhibicions de models, fórmula que assoleix una major importància cada edició. El dia 10 n'hi haurà dos, a la vesprada, i els dies 11 i 12, dos de matí i dos més a la vesprada.

Com a complement de la Fira, el dia 11, a la nit, es lliuraran al Casino Costa Blanca els premis de disseny i modelatge «Crispín». Els guanyadors van ser anunciats a la Modatecc de juny passat.

Els fabricants, esperançats

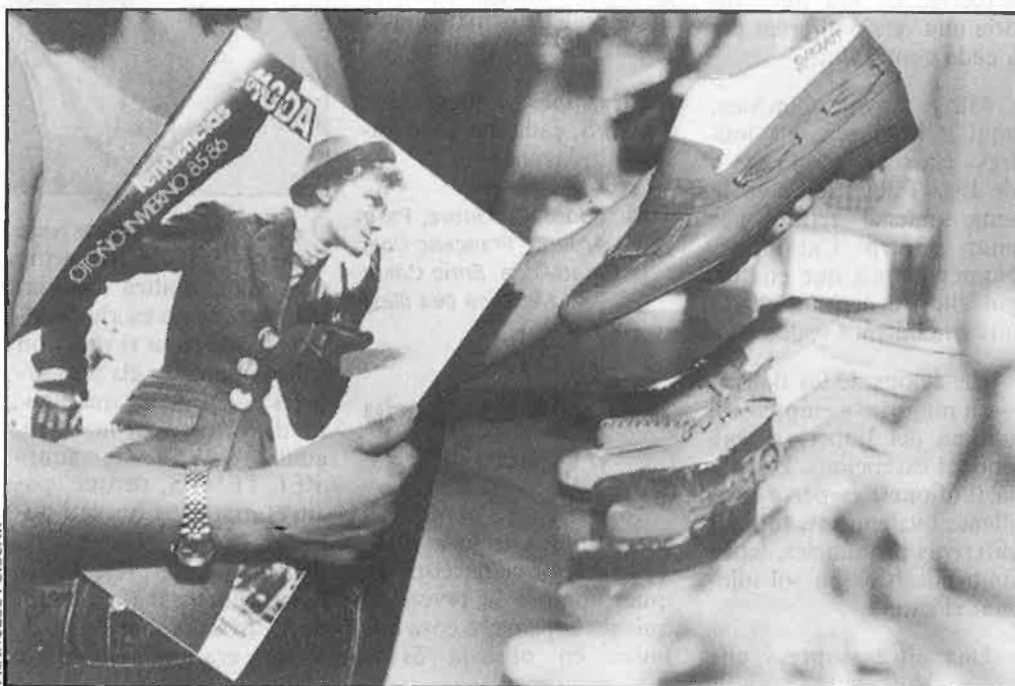
I, mentrestant, què en pensen els industrials? ¿Veuen tan clar el relleu del mercat nord-

americà, utilitzant el trampolí de FICC? Antoni Jaén Pinol, president de l'Associació d'Industrials del Calçat d'Elx, creu que la FICC serà positiva per la nombrosa presència de compradors dels EUA. «Una volta aclarida la incògnita sobre les quotes, que va pesar en la Fira de Nova York, els americans vindran ara a fer les compres que allí no van realitzar. De tota manera, les fires no donen tots els indicadors de les vendes, ja que també se'n fan, en bona quantitat, en les mateixes fàbriques.

Jaén Pinol no considera que el calçat tinga ja resolta la problemàtica comercial exterior amb la decisió de Reagan. «La cotització del dòlar és

recels del mercat nord-americà. L'interès que hi ha despertat pot traduir-se en importants operacions comercials que faran oblidar el gust amarg de la fira novaiorquesa de fa un mes.

Luis Sanchis, secretari de la patronal sabatera d'Elda, indicava que «no sabem certament que passarà a partir d'ara en el mercat nord-americà. En qualsevol cas, em pense que es mantindrà, amb els ja acostumats problemes d'inestabilitat del dòlar. Però si el fantasma de les quotes a les importacions de calçat espanyol s'ha esfumat, els nostres problemes encara no han acabat. Tenim notícies que hi ha amplis paquets legislatius —cap als 300 pro-

Durant les darreres dècades el sector del calçat ha pres un protagonisme decisiu per a l'economia de les comarques del Vinalopó

un problema continu per al sector, i més en aquests moments, amb contínues fluctuacions. El govern EUA no hi marcarà quotes directament, però pot posar-n'hi de manera indirecta, baixant la cotització de la seua moneda i dificultant les vendes a aquell país. D'altra banda, la implantació de l'IVA també serà un problema per al sector, acostumat a la fórmula de la desgravació fiscal a l'exportació.»

El president dels sabaters il·licitans pensa que el sector assisteix a les cues d'una crisi que ningú no sap com ni quan pot acabar.

Els industrials d'Elda esperen la Fira amb expectació i també confien que s'hauran dissipat totalment els

jectes de llei— sobre mesures proteccionistes, entre els quals podria haver-hi el del calçat; no ho sabem. Però aquesta amenaça continuarà pesant com una llosa sobre el comerç espanyol-americà».

Una problemàtica que no acaba de solucionar-se ni d'esclatar definitivament, malgrat els moments crítics que viu el sector periòdicament. Els industrials, però, prefereixen no pensar, de moment, en nous fantasmes i encarar el futur de les vendes als EUA amb el moderat optimisme que es desprèn dels darrers esdeveniments. La FICC de setembre és la primera prova per a veure si les expectatives es materialitzen. □